

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRATAVĚ

NOČNÍ ZASEDÁNÍ ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU

„Úkolem žákovského parlamentu je naplnit v praxi práva žáků a naučit je těchto práv nejen využívat, ale také přebírat odpovědnost za všechny aktivity. Vychovávat žáky k odpovědnému životu v demokratické společnosti a vytvářet pocit sounáležitosti ke škole a spoluzodpovědnosti za její postavení.“ (Ústava žákovského parlamentu ZŠ Chrástava)

Tak jako na dalších takřka 600 školách po celé naší zemi, působí také na ZŠ v Chrástavě žákovský parlament. Tvoří jej tzv. „parlamentáři“, což jsou zvolení zástupcové těch tříd, které nejsou lhostejné ke svému okolí a mají zájem aktivně zlepšovat život na naší škole. Parlamentáři zprostředkovávají komunikaci mezi žáky a zaměstnanci školy a každý školní rok se zapojují nebo přímo organizují nejrůznější školní akce.

Školní parlament zasedá pravidelně každé druhé pondělí během školního roku.

V pátek 10. února v sedm hodin večer se ve Školní ulici sešli parlamentáři k nočnímu zasedání, což je jedna z akcí, které si školní parlament usmyslel co nejdříve zrealizovat. Cílem pozdního zasedání bylo nejen navázat na zavedenou tradici úspěšné a oblíbené akce, ale hlavně vzájemně blíží seznámení parlamentářů, navázání a prohloubení přátelských vztahů uvnitř parlamentu a v neposlední řadě týmová práce na vytyčených úkolech, které vyžadují více času na realizaci a tudíž i na jejich přípravu.

Zodpovědnou a náročnou práci na stanovených úkolech, tj. shromažďování a třídění

nápadů spolu s formulováním problémů, jsme si osvěžovali hraním her, při kterých jsme si užili hodně legrace, dozvěděli se spoustu nového a zajímavého o přítomných členech a členkách parlamentu a řádně si procvičili naše schopnosti týmové spolupráce. Klíčník, Koště, Škatulata, Toaleták, Létající koberec, Nesmíš spadnout nebo Avatar jsou některé z her, které si připravily koordinátorky Školního parlamentu P. Burešová a M. Mězlová a předseda parlamentu D. Heblák z IX.B. Předsedovi patří obrovský respekt za bezvadně připravený program a jeho vedení v tělocvičně. **Děkujeme Dalibore!**

„Nejvíckrutohustopřisněsuperúžasný!“ (hodnocení akce členem parlamentu)

Nejen naše škola se může těšit na zajímavé akce, které připravuje školní parlament. Jakékoli podněty a nápady na zlepšení života v naší škole může každý žák předat svému zástupci či zástupkyni třídy ve školním parlamentu. Více informací o činnosti Žákovského parlamentu ZŠ Chrástava se dočtete na webových stránkách školy.

koordinátorky školního parlamentu

Nocování žákovského parlamentu

Nocování parlamentu probíhalo 10.-11.2. v budově ZŠ, ve Školní ulici.

Po příchodu jsme si odložili věci v kuchyňce a poté jsme se přesunuli do odpočinkové místnosti a hráli různé hry. Například hru na Avatara, která spočívala v odevzdání energie tomu, kdo byl zvolen za Avatara. Také jsme hráli hru na klíčníka, ve které jsme se soustředili na chvíli, kdy jeden pustí klíče a všichni se musí co nejdříve posadit na židli.

Po pauze jsme přemýšleli, jak by mohli probíhat akce, které byly vybrány na minulém zasedání.

Potom jsme šli do tělocvičny, kde jsme hráli vybíjenou, ale i něco na logické myšlení nebo poznávání.

Příjemně unavení jsme si o půlnoci připravili spacáky a všichni šli spát.

Patrik Kaiser, parlamentář VIII.A

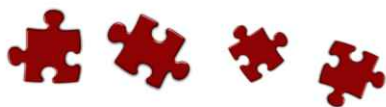
ODMĚNA ZA VYSVĚDČENÍ

Pro děti z 1. C byl 31. leden slavný den. I ony dostaly svoje první vysvědčení.

Všichni se snažili celé pololetí co nejlépe plnit zadané úkoly, byli více samostatní, rozvíjeli čtenářskou gramotnost, matematické dovednosti, komunikační schopnosti. Poprali se s prvními písmenky, cvičili, zpívali, vyráběli, smáli se i zlobili, prezentovali se na Vánoční akademii. Za svoje výkony jsou hodnoceni známkami a průběžně odměňováni pochvalou, sladkostí nebo zábavnou mimoškolní akcí.

Je velice milé, že za první vysvědčení dostala celá třída pozvání na zmrzlinový pohár a čaj s koláčem od manželů Jarošových, rodičů našeho spolužáka. Výcházka na Farmu Vysoká tak byla zakončena občerstvením v příjemném prostředí.

Děkujeme za pohostění a těšíme se na další společně prožité chvíle v naší třídě, přestože čas rychle běží, čeká nás ještě mnoho krásných zážitků.

Zuzana Živňutková a děti z 1. C

Za odměnu do LUNAPARKU

První vysvědčení prvňáčků bylo velmi úspěšné, proto jsme se rozhodli je náležitě oslavit.

Vybrali jsme termín 2. 2. 2017 a po jedné vyučovací hodině se třídy 1. A a 1. B dopravily vlakem do Liberce. Rezervovali jsme si zábavní centrum LUNAPARK v Babylonu. Na 43 dětí z obou tříd tu čekaly houpačky, kolotoče, prolézací dráha, divoký býk a hlavně autodrom.

Děti využily během dvouhodinového pobytu všechny atrakce, navíc v poklidu a ukázněně, za což jsme je pochválily. Další pochvaly za slušné chování jim vyslovili průvodčí vlaku i náhodní kolemjdoucí.

Poděkování patří Helence Šťastné, která v rámci doprovodu celou akci fotodokumentovala. Snad bude i z fotek zřejmé, jak báječně jsme si návštěvu v lunaparku užili.

Ivana Bláhová
Inka Henzlová

NAKUPUJEME V ANGLIČTINĚ

Ve středu 15.2. jsme se rozhodli, že se společně v rámci angličtiny vydáme nakupovat.

Učebna 5.A se na poslední hodinu proměnila v jeden velký obchodní dům plný malých obchodů. Nechyběla zde trafika, oděvy, hračkárna, ovoce a zelenina, pekařství atd. Netradičně spojené dvě jazykové skupiny měly po celou dobu plné ruce práce.

Nejprve bylo třeba naplnit obchody zbožím a vymyslet jednotlivým kusům cenu. Poté už se všichni pilně pustili do nakupování. Polovina představovala prodáváče, ostatní zákazníci. Třídou se rozléhala angličtina a nákupní tašky se plnily zbožím.

Na závěr hodiny jsme si ještě prozradili, kdo co nakoupil a kolik liber komu zbylo na kreditní kartě s počátečním vkladem 50liber.

(M.Mézlová, K.Kašková)

OLYMPIÁDA V ANGLIČTINĚ

V úterý 24. ledna 2017 proběhlo na naší škole školní kolo Olympiády v angličtině.

Do soutěže se přihlásilo dvanáct odvážných žáků a žákyn z osmých a devátých ročníků. Celá soutěž byla rozdělena do tří částí. Nejdříve soutěžící čekali test z poslechových dovedností, další dvě části byly zaměřeny na prověření komunikačních dovedností.

Tříčlenná porota hodnotila u účastníků schopnosti se plynule a bohatě vyjadřovat nejen při sebeprezentaci, ale zejména v ústním projevu na vylosované téma, při komunikaci s vrstevníkem opět na vylosované téma a při řešení zadané problémové situace.

Všichni soutěžící předvedli skvělé výkony a patří jim obrovská pochvala za odvalu. Naši školu bude v okresním kole, které proběhne v Liberci, reprezentovat vítězka školního kola – Lenka Jelínková z 8.B.

K. Kašková, M. Mézlová a M. Šulcová

Pořadí	Jméno	Třída
1.	Jelínková Lenka	8.B
2.	Tauchman Štěpán	9.B
3.	Heblák Dalibor	9.B
4.	César Filip	9.B
5.	Svobodová Karolína	9.B
6.	Šťastná Michaela	8.A
7.	Řeháček Zdeněk	9.A
8.	Jandovská Veronika	8.B
9.	Partlová Kateřina	8.B
10.	Honzejk Lukáš	9.A
11.	Schmidtová Kateřina	8.B
12.	Smola Kryštof	8.B

O VEVERCE

Kdo by neznal zrčečku,
Z lesa u zeleného stromečku.
Bydlí v dubu to se ví,
A ráda má cukroví.
Zrčečka si loupe oříšek,
A má hezký rezavý kožíšek.
Je to chytrá veverka
a skáče jak na pérka.
Rezavá jí sluší,
A má dlouhý uši.
Má tlapky a na nich drápky,
A ocásek nemá krátký.

(složila Lenička Zbořilová a Markétka Kytýrová, žákyně II.B)

SLOHOVÉ PRÁCE

Úvaha patří k velmi náročným útvarům. Autor se zamýšlí na základě získaných poznatků nad tématem, rozebírá ho z více úhlů, aby došel k obecně platnému závěru. V úvaze musí autor o faktech přemýšlet, hodnotit je a zaujmout stanovisko. Nesnaží se poučovat nebo vzdělávat, předkládá pouze svůj názor, který má vést k zamýšlení. Odráží se zde subjektivní postoje a názory autora. Východiskem kompozice jsou vlastní zkušenosti a obecné poznatky, autor o nich přemýšlí, analyzuje je a vynáší obecně platné závěry. V úvaze se často užívá výrazů širokého významu, ve větě stavbě převažují dílčí i řečnické otázky, hodnocení je vyjadřováno především přídavnými a podstatnými jmény a také příslovci.

POHLED NA SVĚT - úvaha

Nejsem jedním z těch, kteří vidí život růžovými brýlemi, já ho vnímám jako překážkovou dráhu, kde se každá překážka dá překonat, jde jen o to, jak moc hodláte riskovat. Na mé překážkové dráze jsou ale také místa, kdy se musím rozhodnout mezi sebou a ostatními.

To je přesně to, co mi na dnešní společnosti chybí, každý má svou dráhu uzpůsobenou pouze směrem sebeuspokojení, ke svému vlastnímu štěstí. Každý se dnes žene za cílem peněz. „Co když peněz dosáhnu? Pak je život pouze o užívání.“ Opravdu si to myslíte? Můj názor je odlišný, jakmile máte peníze, máte i prostředky na vydělávání peněz dalších, ale jakmile se dostanete do bodu, kdy vám vaše finance budou stačit, zjistíte, že už nemáte prakticky žádný čas na jejich využití. Vyšplháte se na kopec a najednou spatříte horu, výhled z hory je ale přeci ještě lepší, to že vám ale dochází čas, si uvědomíte až tehdy, když ho zbývá už jen opravdu málo.

Abych ale dnešní svět pouze nekritizoval, samozřejmě jsou tu i tací, kteří i přes mlhu různých úspěchů vidí světlo uklidnění, světložití!

To jsou přesně ti, kteří naši rasu vyvýšili nad ostatní živočichy, díky nim žijeme lepší život než zvířata, díky nim jsme lidmi.

Dalibor Heblák IX. B

CO NÁS ČEKÁ - úvaha

V dnešní uspěchané době, kdy nikdo nemá moc volného času nebo jej využívá naprosto špatným způsobem, se na spoustu věcí zapomíná. Ať už je to naše lidskost či třeba slušné chování. A stejně tak zapomínáme myslet na naši budoucnost. Malé děti na ni nemyslí vůbec, u lidí mého věku končí prozatím budoucnost u příjmaček a dospělí často myslí jako na budoucnost jen na konec týdne... Jen málokdo si dokáže najít čas, aby se zamyslel nad naší budoucností, a jen málokdo z nich si něco uvědomí.

Ale možná že na budoucnost nemyslíme zkrátka jen proto, že podvědomě víme, že žádnou nemáme. Každým rokem vysáváme naši Zemi, planetu, která nám dala život, natolik, že jednou zkrátka konec nastat musí. Například, budeme-li těžit dřevo v amazonském pralesi nynějším tempem, do roku 2040 tu žádný prales být nemusí... a stejně tak tu věčně nebude voda, uhlí, ropa, drahé kovy a drahokamy, ale může nastat také nedostatek potravin atp.

Cožpak tomu nechceme zabránit? To je nám opravdu lhostejné, že naše planeta, která nás již několik tisíc let drží naživu, umírá s naším nožem v zádech? Protože to vypadá, že ano. A to je smutné. Na druhou stranu, tak jako tak jednou vymřeme. A to bude to nejlepší, co naši planetu, naši matku a hrob, kdy potká.

Filip Cesar IX. B

ŽIVOTNÍ STYL PATNÁCTILETÉHO - úvaha

Málo z nás má svůj vlastní styl. Necháme se zlákat nebo ovlivnit sociálními sítěmi, reklamou, rodinou a vším, co je kolem nás. Jen my sami si musíme vybrat. První mezník, který se nás v nejbližší době dotkne, je dovršení patnácti let, kdy se stane z malého kluka, který si do teď hrál s autíčky, nebo malé holčičky, která si hrála s panenkami, občan s platným občanským průkazem. Druhé zamýšlení je volba budoucího povolání, která nás už čeká za pár měsíců. Nikdo z nás mladistvých nemá žádné zkušenosti s docházkou do práce a už vůbec nepracoval celý den. Volba povolání je důležitá část života, ale je dobré si nechat trochu poradit. Reklama celou životní realitu trochu zlehčuje. Každý chce být krásný, mladý a úspěšný, jak nám hlásí zapnutá televize.

Dnes vím, že je to trochu jinak. Školní výsledky neodpovídají požadavkům trhu práce a celá ta pěkná, vysněná cesta životem je trochu klikatá.

Tomáš Machatý IX. B

HASIČI VE SVĚTĚ ZVÍŘAT

Mrk, mrk. Pomrkávala Bella v ostrém slunečním světle, v té chvíli, kdy se probudila.

Vstala, protáhla se od uší po tlapky a otočila se na svůj budík. Bella byla černo-bílo-hnědá kočka, která vždy přijde včas. Ale dnes ne. Ve chvíli, kdy se otočila na budík, ztuhla a vykřikla: „To ne, já jsem zaspala!“ Rychle seběhla ze schodů, vyrazila dveřmi ven a běžela do hasičské stanice. Doběhla na příjezdovou cestu a unaveně vzdychala. Zpomalila a šla klidným tempem dovnitř. Otevřela dveře a už tam čekali její čtyři kamarádi: bílá klisna Ema, plavý labradorský retrívr Miky, opička Sára a papoušek Ria. Když ji spatřili, běželi k ní. „Co se stalo? Jakto, že jdeš pozdě?“ Bella sklopila hlavu. „Zaspala jsem“, řekla provinile. „Nic se nestalo“, utěšoval ji Miky, „máš jediné štěstí, že ještě nebyl poplach“. Při těch slovech se Bella usmála a rychle si oblékla uniformu. Na chvíli zavřela oči a.... „Týdó, týdó“, rozezněla se siréna. Všichni se rychle připravili a naskočili do auta. Cesta trvala necelých pět minut. Najednou si z okénka všimli rodinného domu v plamenech. Vyběhli z auta. Je to tady! Bella začala rozdělovat role. „Rio, Miky, vy dva jděte k hadicím. Emo, Sáro, jděte napouštět vodu. A já jdu ten dům prozkoumat.“ Všichni začali plnit úkoly, které jim nařídila. Bella vbíhá do domu. Najednou nachází cestičku, po které prohledává dům. Prošla kolem koupelny a všimla si dětského pokojíčku. Stoupla na práh a náhle ucítila štíplavou bolest na tlapce. „Au, au, to bolí!“ Do očí jí začaly naskakovat slzy. Ale věděla, že jde o lidské životy, a tak šla dál. Přišla k postýlce, kde leželo dítě. Naklonil se nad postýlku, popadne dítě a běží ho vynést ven. V tu dobu už se dům hasí. Voda stříká všemi směry a nebojácně bojuje s ohněm. Bella se vrátila do domu asi pětkrát pro všechny obyvatele. Konečně je po ohni. Všichni obyvatelé domu byli hned převezeni do nemocnice. Partička zvířátek se sešla do kroužku před dům, všichni nastavili tlapky, pařátky a kopýtky k odpočinku a spojili je v zapadajícím slunci.

Kateřina Partlová, 8. ročník, ZŠ Chrastava

